

Numer 3

Styczeń 2016 r.

Redakcja:

Maciek Skórka
redaktor naczelny,

Pani mgr Dorota Śliwa
opiekun redakcji,

klasa 5A,
redaktorzy.

Adres email:

GSzkolna789@gmail.com

Drodzy Czytelnicy!

To już trzeci numer naszej gazetki. W dużej części jest poświęcony naszym pupilom — zwierzętom domowym: tym bardzo małym, małym, jak i całkiem sporym. Polecamy bardzo ciekawy artykuł o najbardziej tajemniczych z nich — kotach. Prezentujemy galerię fotografii zwierząt należących do uczniów i nauczycieli naszej Szkoły. Podsumowujemy też akcję na rzecz tych zwierzaków, które czekają w podkrakowskim schronisku na swój nowy dom. Serdecznie dziękujemy za nadesłanie tak dużej ilości zdjęć! REDAKCJA NCDS

Poza tym w numerze:

Podsumowanie konkursów: kolęd i na najlepszą kartkę świąteczną.

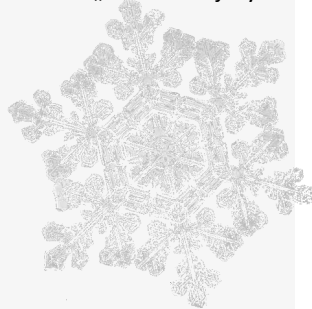
Reportaże z wycieczki barbórkowej i wycieczki do Muzeum Witrażu.

Artykuł o kryptologii i szyfrach.

Recenzja ostatniej części „Star Wars”

Artykuł o pięciu najciekawszych zawodach.

Tradycyjny przepis, tym razem na „owocowe języki”

Podsumowanie akcji „Gwiazdka dla zwierzaka”

Maja Pacek

Nasza szkoła wzięła ponownie udział w akcji „Gwiazdka dla zwierzaka 2015”. W tym roku udało nam się zebrać 220 kg karmy dla zwierzaków ze schroniska. A dokładniej:

- 59 kg konserwy dla psów,
- 15 kg konserwy dla kotów,
- 109 kg suchej karmy dla psów,
- 37 kg suchej karmy dla kotów.

W roku 2014 zebraliśmy „tylko” 174 kg. Pobiliśmy nasz rekord!

W dniu 21 grudnia w poniedziałek nasza klasa 5A pojechała przekazać dary dla bezdomnych zwierząt w schronisku. Darów było tak dużo, że musieliśmy trzykrotnie przewozić je specjalnym wózkiem. W końcu udało się wszystko wwieźć. Następnie pani przewodnik oprowadziła nas po obiekcie. Opowiadała nam, że w schronisku znajduje się ok. 350 psów i ponad 120 kotów, są także gołębie (!), nieraz trafiają się też chomiki i świnki morskie. Każde zwierzę ma wszczepiony chip, który ułatwia identyfikację.

Schronisko powstało w 1994 roku i jest prowadzone przez Krakowskie Stowarzyszenie Opieki Nad Zwierzętami. Zwierzęta-

mi opiekują się pracownicy i wolontariusze. Wolontariuszem można zostać gdy ukończy się 16 lat. Osoby te pomagają w wyprowadzaniu zwierząt, w czesaniu i pielęgnacji kotów oraz pomagają w zbieraniu żywności dla bezdomnych zwierząt w marketach.

Przekazane przez nas 220 kg karmy wszystkie zwierzaki zjedzą w półtora dnia. Cała akcja prowadzona we wszystkich szkołach pozwoli na żywienie zwierząt do końca roku. Mam nadzieję że w następnym roku znów pobijemy rekord i zbierzemy jeszcze więcej karmy.

Maja, Marysia i Ania w schronisku. W tle klatka z pieskami.

Barbórkowa wycieczka

4 XII obchodzone jest święto górników białych – solnych i czarnych – węglowych czyli „Barbórka”. Nazwa wywodzi się od imienia św. Barbary, ich patronki. W nawiązaniu do obchodów tego święta klasy pierwsze naszej szkoły udały się na wycieczkę do kopalni soli w Wieliczce, aby poznać tajemnice kopalni, zobaczyć wielką i trudną pracę górników, ale ... i spotkać w tej magicznej krainie Solilandii jej solnych mieszkańców, a zwłaszcza króla Skarbnika.

Uczniowie spotkali się z górnikiem — przewodnikiem panią Grażynką i wyruszyli w 2,5 km trasę. Z ciekawością przysłuchiwali się jej opowieściom o historii kopalni, tajemniczych korytarzach i komnatach, których ściany wyrąbano wprost w blokach

solnych. Niektórzy odważyli się nawet polizać ścianę, by poczuć na języku jej słony smak. Zachwyty wywołała kaplica św. Kingi i multimedialna prezentacja o kopalni w 3D. Ostatnim etapem wędrowki podziemnej był wspólny posiłek w turystycznej komorze — jadalni oraz zakup pamiątek.

Miłym wspomnieniem tej niezwykłej wycieczki będą zdjęcia i ... słony smak potraw, z dodatkiem wielickiej soli.

Konkurs kolęd

Zosia Przepióra

Jak co roku, w grudniu w naszej szkole odbył się „Konkurs Kolęd”. W tym roku odbył się on 14 grudnia na 3 godzinie lekcyjnej. Wzięło w nim udział wielu uczestników: zarówno grup, jak i solistów. W sumie mogliśmy usłyszeć trzynaście różnych kolęd w wykonaniu uczniów klas 1-6. Wszystkie występy były świetne i każdy zasługiwał na nagrodę, jednak ilość wyróżnień była ograniczona. W jury zasiadła klasa 6 wraz z panią Hanią Sokołowską. Niektóre występy szczególnie spodobały się uczniom i właśnie im przyznano wyższe miejsca. Pod uwagę brany był za równo talent, jak i kostium i muzyka.

Wyniki konkursu:

1. miejsce: Weronika Woźniak i Paulina Golec z klasy 4.
2. miejsce: Gaja Pawlikowska i Kinga Golec z klasy 2B.
3. miejsce: Antek Tomczyk z klasy 2A.

Oprócz trzech głównych miejsc przyznano także wiele wyróżnień.

Serdecznie gratulujemy wszystkim uczestnikom, a szczególnie zwycięzcom i zapraszamy do udziału w "Konkursie Kolęd" za rok!

- II miejsce – Wiktoria Kucia i Maja Pacek
- III miejsce – Marysia Mazur i Weronika Woźniak

Ponadto przyznano 10 wyróżnień!

Wszystkie nagrodzone karki można oglądać na gazetce szkolnej na pierwszym piętrze.

REPORTAŻ Wycieczka do Muzeum Witrażu

Paulina Grabowska

Niedawno klasa szósta była w Muzeum Witrażu, gdzie podziwialiśmy różne, piękne witraże. Pani przewodnik pokazywała i tłumaczyła nam, jak powstaje prawdziwy szklany witraż. Jest to bardzo trudny i nużący proces, który często trwa kilka miesięcy.

Najważniejszą i pierwszą rzeczą jest projekt komputerowy, ale częściej ręczny. Musi on być wykonany w skali 1:10. Po narysowaniu projektu trzeba dobrać odpowiednie kolory szkła. W Polsce jest tylko jedna fabryka kolorowego szkła — w Jaśle. W tym muzeum szkło pochodzi również z Niemiec.

Projekt trzeba przerysować na papier w skali 1:1, a później jeszcze raz na kalkę i wyciąć odpowiedniej wielkości elementy i na ich podstawie wyciąć kształty ze szkła. Później trze-

ba je oblepić dookoła złotą, specjalną taśmą a następnie poskładać w całość. Zanim to nastąpi trzeba pomalować szkło dla uzyskania podobnego odcienia. Wtedy witraż będzie ładniejszy. Po sklejeniu elementów, witraż układa się w całość i między płytki wkłada się ołowiane druciki, w kształcie litery „H”. Po tym procesie trzeba zawieść zamówiony witraż na miejsce i wkleić w ramę okienną.

Po wytłumaczeniu i pokazaniu procesu, poszliśmy na zajęcia plastyczne, gdzie pani przewodnik dała nam szklane kule, kolorową prasowaną bibułę, ołówki, nożyczki i kleje. Mieliśmy godzinę na zrobienie naszych świeczników. Dużo osób robiło kolorowe, choć zdarzały się czarno-białe wyjątki. Po godzinie włożyliśmy nasz prace do specjalnych pudeł i ruszyliśmy do szkoły.

grudnia pod nadzorem pani Barbary Tomczyk trójosobowe jury oglądało i oceniało wszystkie prace. Kartki były wykonane różnymi techniką, przeważały wyklejanki z różnorodnych materiałów. Najwyżej oceniona praca wyróżniała się oryginalnością, wśród dominujących choinek.

I miejsce – Ola Litewka

Konkurs na kartkę świąteczną

Gabrysia Śliwka

W zorganizowanym przez klasę 5B konkursie na najpiękniejszą kartkę świąteczną wzięli udział uczniowie klas 1-6 naszej szkoły. Pod koniec

Wielka galeria naszych małych (i nie tylko) przyjaciół

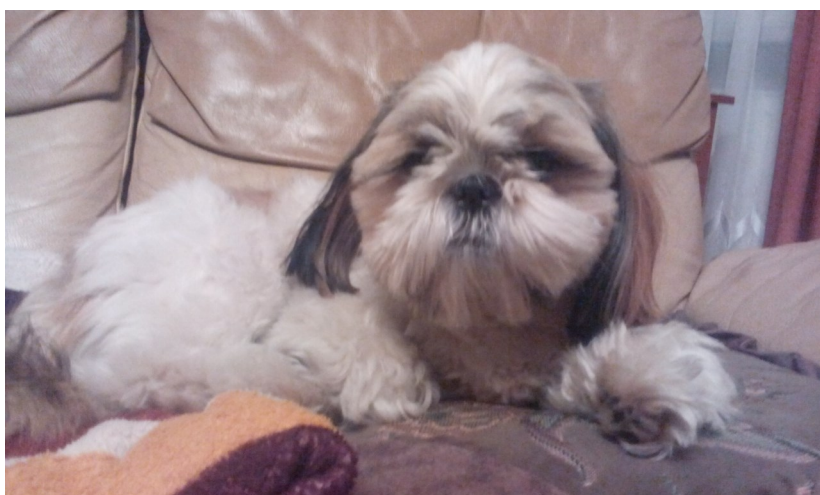
Koty Pani Pagaczewskiej: biały to Bronuś, bury zawadiaka — Linuks. Linuks został wzięty z fundacji zajmującej się bezdomnymi kotami, Bronuś — jest ze schroniska, do którego trafił wcześniej dwa razy, jest bardzo wrażliwy.

Piesek Bolek również należy do Pani Pagaczewskiej. Bolek został wzięty ze schroniska w czasie powodzi w Krakowie w 2010 roku.

Nessie of Loch Ness (Nessi), szczeniak rasy Duży szwajcarski pies pasterski. Nessi lubi chodzić na spacer, rozrabiać i jeść. Właścicielami są Państwo Byszewscy.

Na zdjęciu: Tosia, właściciel: Emilia Kowalska. Tosia to sunia rasy Shih-tzu. Rasa Shih-tzu pochodzi z Chin, gdzie zamieszkiwała dwory i domy bogatych mieszczan. Zamiast sierści mają włosy, które rosną cały czas. Można je zapuszczać i spinać, lub ciąć. Shih-tzu są łagodne, a Tosia jest niezwykła.

Dwa kotki Marysi Cholewy — na pierwszym planie kolorowa Moria. Za nią pozuje do zdjęcia tajemniczy Toto.

Mańka — kot Pani Beaty Ziarek. Przyplątał się na działkę p. Beaty, ma ok. 8,5 lat, jest mieszańcem kota brytyjskiego, jest rozpieszczona, lubi słodycze i łapać za nogi,

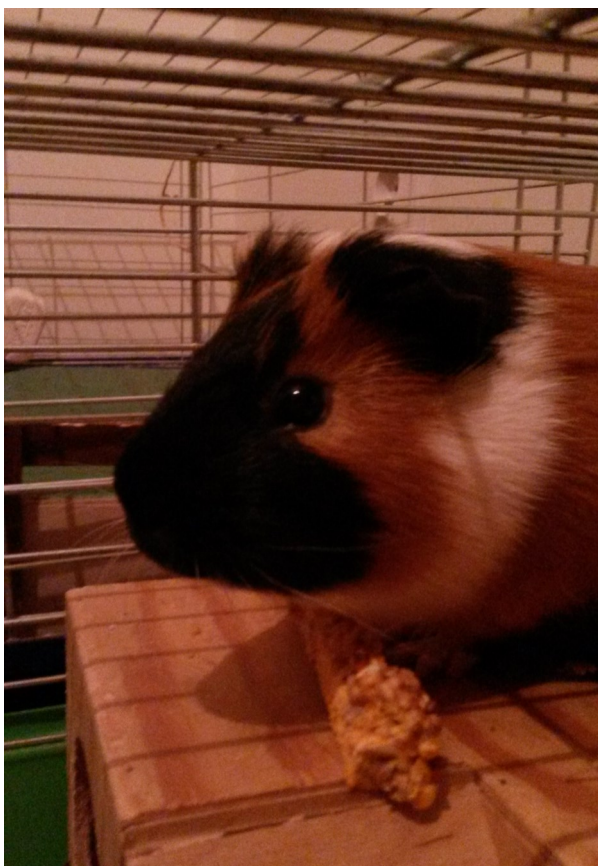
Przepięzne konie Michała Sadowskiego.

Emi — pies Michała Sadowskiego ze szczeniętami.

Koty Pani Sukiennik rudy- Sasza i Banio.

Świnki morskie Michała Sadowskiego: po lewej Juko i po prawej Ippon z młodym

Obok kolejna para pupili Pani Sukiennik. Śliczny puchaty kotek to maincoon Dzidzia. Piesek ma na imię Ozzy.

Szczurki Mai Pacek potrafią bardzo szybko biegać. Boją się nowych nie obwąchanych przez nie miejsc. Uwielbiają owoce i żółty serek. Lubią wchodzić Mai na ramiona i wszystko oglądać. Lubią też spać na sobie. Zawsze przed jedzeniem myją sobie łapki kichając na nie, lubią się myć.

Ma na imię Panda. Należy do Igi Leśniak z 2B i jej brata Macieja z 6 klasy. Znaleziona jako szczeniak w lesie (!), teraz ma ok. trzy-cztery lata. Musiała mieć wydłużane przednie łapki, bo nie rosły, bardzo broni swoich domowników.

Kotka Michała Sadowskiego - Manusia

Papuga Lemon należy do Jędrzeja Pietrzaka. Leon to młody samiec rasy NIMFA, bardzo lubi piszczeć kiedy słyszy muzykę. Obok Leona w swojej wielkiej klatce.

To jest Roxi – 6-letni York Kamili Pacuły, lubi pieścizoty i bieganie. Obok: Roxi na kanapie.

Kotka Pusia to podopieczna Wiktora Andrzejewskiego. Lubi patrzeć na wszystko z góry, biegać za sznurówkami i przytulać się.

Właścicielką chomika Kubusia jest Gabrysia Śliwka. Kubuś jest rasy dzungarskiej, bardzo lubi marchewkę oraz pestki dyni,

ZWIERZĘTA **Koty. Nasi puchaci przyjaciele**

Marysia Mazur

Koty... W ogóle co to są te koty? Kot to zwierzę, które posiada cztery łapy, ogon... Tak, tak to wiedzą nawet trzyletnie dzieci. Są jednak rzeczy, o których nie wie większość ludzi.

Można roztrząsać tysiącleciami czy kot jest taki czy owaki. Psiarze mają to do siebie (choć są wyjątki), że raczej są za tym, że koty to wredne i zadufane w sobie istoty ziemskie.

Na podstawie zdjęcia: Nikos Koutoulas, CC by 2.0, <https://goo.gl/8YxZLZ>

Kociarze natomiast, widzą wiele zalet i plusów w posiadaniu kota. Zatem niech każdy się zastanowi co sądzi o tych stworzeniach, ale najpierw niech przeczyta ten artykuł.

Na początek prosta rzecz. **Pielęgnacja i opieka.** Przy kotach długowłosych trzeba się napracować, ponieważ trzeba je wyczesywać specjalną szczotką. U kota krótkowłosego ten problem znika.

Jeżeli bierzesz kociaka ze schroniska, wygląda to mniej więcej tak:

1. Najlepiej jest wziąć kota z kwarrantanny, tzn. z części schroniska gdzie znajdują się koty **małe i dopiero co znalezione czy przyjęte.** Kot mały najłatwiej przystosuje się do mieszkania w innym środowisku i przede wszystkim do Ciebie, jednak zwierzę starsze i dorosłe też potrzebują przecież opieki. To już zależy od Ciebie, co wybierzesz. Pamiętaj, że ze schroniska kot jest już zaszczepiony i odrobaczony.

2. Po zdecydowaniu się na kota ze schroniska (jak i tych z hodowli),

uprzednio należy zakupić wszystkie niezbędne rzeczy: kuwetę, żwirek do kuwety, dwie miski (na wodę i na jedzenie) i jeżeli to potrzebne to także posłanie i szczotkę do sierści. Wskazane jest też pójście z nim do weterynarza na badanie kontrolne.

3. Po wykonaniu wszystkich tych czynności pozostaje zaopiekowanie się nim i pokochaniem go. Jeżeli posiadasz psa należy powoli zapozna-

wać ze sobą oba zwierzęta. Jeśli nie, to też trzeba zapoznawać kota bardzo powoli ze **sobą.** Na początek wystarczy dawać mu jedzenie i bawić się z nim. Kiedy śpi nie budzić go, chyba że zrobi to z własnej woli. To wszystko jeśli chodzi o początki z kotem ze schroniska. Natomiast w przypadku kota z hodowli, stosuj się do wszystkich punktów oprócz pierwszego.

Nastroje kota i jak je wyraża.

Kot posiada emocje i wyraża je tak jak my. Tylko że robi to głównie ogonem. Jeżeli kot jest zadowolony ogon trzyma wysoko w górę. Drgający ogon pokazuje radość, że Cię widzi. Jeśli jest przestraszony/uległy, podkula go pod brzuch. Kiedy jest zdenerwowany energicznie nim macha. Także poprzez różne pozycje w trakcie snu można określić jego stan: kiedy śpi z łapami pod ciałem oznacza, że jest tak jakby w *stand-by*, jeśli jest mu zimno śpi skulony, a jeżeli czuje się bezpiecznie śpi na plecach, gdy jest mu po prostu dobrze, zasypia na boku.

Cechy i nastawienie

Różne rasy kotów mają różne nastawienie do ludzi i swoje cechy. Oto przykłady: kot birmański jest łagodny i łatwy w obejściu, kot japoński jest przyjacielski i głośny, maine coon jest przyjazny i wesoły a nasze wszechobecne dachowce są bardzo uczuciowe. Bez względu na to, które ze zwierząt domowych lubisz najbardziej, poniższe **ciekawostki o kotach** na pewno cię zaciekawią, a być może dzięki nim docenisz i polubisz te mruczące futrzaki jeszcze bardziej.

- Kot spędza średnio 2/3 doby na drzemce. Oznacza to, że dziewięcioletni kot przespał całe sześć lat swojego życia.
- Koty blisko 1/3 czasu, w którym nie śpią, wykorzystują na mycie się.
- W przeciwieństwie do psów, koty nie rozpoznają słodkiego smaku.
- Kocury są zazwyczaj lewołapowe, podczas gdy większość kotek używa częściej swojej prawej łapki. Co ciekawe, większość leworęcznych wśród ludzi stanowią również osobniki płci męskiej.
- Koty z łatwością wdrapują się na drzewa, lecz zejście z powrotem na ziemię stanowi dla nich problem. Haczykowate pazurki wygięte są tylko w jedną stronę, dlatego zejście z drzewa musi odbywać się w tej samej pozycji co wejście, tj. łebkiem w górę.
- Koty wydają z siebie ok. 100 różnych dźwięków, psy natomiast tylko ok. 10.
- Koty ocierają się o ludzkie nogi nie tylko dlatego, że to lubią, ale również po to, aby zaznaczyć swoje terytorium gruczołami zapachowymi zlokalizowanymi w okolicy pyszczka.

HISTORIA Kryptologia

Maciek Skórka

Według internetowej encyklopedii PWN, kryptologia jest to: „nauka o szyfrowaniu, tzn. o bezpiecznych sposobach przekazywania informacji”. Obejmuje też zagadnienia łamania szyfrów czyli odczytywaniu informacji bez znajomości prawdziwej metody szyfrowania lub tzw. klucza.

Początki kryptologii sięgają czasów starożytnych Greków, którzy jako pierwsi zaczęli szyfrować wiadomości. Już w starożytnej Sparcie opracowano pierwszą „maszynę” do szyfrowania którą nazwano „skytale”. Była

Skytale.

Wikimedia CC BY-SA 3.0,
<https://goo.gl/b7J0eY>

to laska na którą równomiernie nawijano pasek pergaminu a następnie zapisywano na nim wiadomość. Posiadacz laski o identycznej grubości nawijał pasek na laskę i w ten sposób łatwo mógł odczytać wiadomość.

W starożytnym Rzymie opracowano tzw. szyfr Cezara. Szyfr ten polegał na zamianie każdej litery wiadomości na leżącą kilka miejsc dalej w alfabecie. Przez długi czas używali go wojskowi i dyplomaci. Jednak arabski matematyk Al-Kindi ujawnił słabość szyfru. Złamał szyfr wykorzystując tzw. analizę częstotliwości. Na przykład jeżeli posiadamy zakodowaną tym szyfrem wiadomość w języku angielskim, obliczamy która litera występuje w wiadomości najczęściej, np. litera H. Najczęściej występującą literą w języku angielskim jest jednak E, nie „H”. H jest trzy miejsca dalej alfabecie od E, a zatem możemy podejrzewać, że każda litera wiadomości została przesunięta właśnie o trzy miejsca w alfabecie.

W XV wieku opracowano szyfr polialfabetyczny. Był to szyfr złożony

z np. trzech szyfrów cezara. Pierwszy przesuwiał literę o np. 3 miejsca, drugi 2 trzeci 5. Pierwsza litera wiadomości była zatem kodowana pierwszym szyfrem, druga drugim, trzecia trzecim, czwarta znów pierwszym itd. Aby złamać ten szyfr trzeba było ustalić ile jest w nim szyfrów cezara i wszystkie je złamać. Jego odmianami były szyfry Vigenera, który wykorzystywał własny szyfr zamiast szyfru cezara, oraz szyfr Beauforta. Jednak skoro szyfr polialfabetyczny można było złamać, zaczęto pracować nad nowym sposobem kodowania wiadomości.

Pod koniec XIX wieku powstał najtrudniejszy do złamania szyfr, jaki dotąd utworzono. Szyfr z kluczem jednorazowym. Stosuje się w nim tyle szyfrów cezara, ile jest liter w wiadomości. W łamaniu szyfru polialfabetycznego wykorzystywano powtórzenia sposobów zamiany znaków, które nie występują w szyfrze jednorazowym. W tym przypadku każda litera może być zakodowana na 26 sposobów. Pięcioliterowe słowo może być zatem zakodowana na prawie 11 milionów sposobów! Dlatego szyfr ten nie został dotąd złamany przez nikogo. W 1945 roku udowodniono że szyfr ten jest matematycznie doskonały. Zdjając sobie sprawę z jego skuteczności, dążono do zautomatyzowania szyfru jednorazowego.

Zaraz po I wojnie światowej niemiecki matematyk Artur Schreibus opracował maszynę kodującą „Enigma”. Co ciekawe pierwotnie miała to być maszyna do przesyłania ważnych wiadomości handlowych. Działała ona w ten sposób że, gdy wstukiwano na klawiaturze wiadomość, umieszczona nad klawiaturą lampki z nadrukowanymi literami zapalały się. W trakcie szyfrowania wiadomości, zapisywano które lampki z literami się zaświeciły, np. wstukiwano „k” a wyświetlało się „l”. Notatka które litery się podświetliły to już zaszyfrowana wiadomość. Żeby odszyfrować wiadomość adresat musiał ustawić podzespoły maszyny tak samo jak kodujący Wstukiwano wtedy zaszyfrowaną wiadomość a pod-

świetlone litery to już odszyfrowana depesza. Maszyną szybko zainteresowali się naziści i od początku lat 30 XX wieku zaczęło ją używać niemieckie wojsko. W 1933 roku udało się Polakom: Marianowi Rajewskiemu, Henrykowi Zygałskiemu i Jerzemu Różyckiemu złamać kod Enigmy. Do 1938 udało im się odczytać 70 procent niemieckich depesz. Później dodano do niej nowy element czwarty rotor. Dotąd rotorów (zębatki kodujące litery) w enigmie było trzy. Polacy nie mogli już odczytywać depesz. Później tuż przed wojną przekazali swoją wiedzę Anglikom dzięki czemu ci (po budowie specjalnej maszyny) mogli odczytywać depesze niemieckie do końca wojny.

Dzisiaj w internecie można znaleźć symulatory enigmy zaprogramowane tak aby działały jak Enigma. Na przykład: http://enigmaco.de/enigma/enigma_pl.html. Dzisiaj Kryptologia znajduje zastosowanie zarówno w wojsku jak i w internecie. Skrót „https” bardzo popularny w różnych linkach to informacja że dane na stronie są zaszyfrowane aby nikt nie mógł ich przechwycić. Jest to ochrona przeciw-

Maszyna szyfrująca Enigma z trzema rotorami. Foto: Greg Goebel, <https://goo.gl/LfKumx>.

ko tzw. hackerom. Wojsko natomiast używa dziś bardzo skomplikowanych szyfrów komputerowych.

Źródła: Polscy bohaterowie wojenni-Enigma (film na YouTube) Historia Kryptografii (8 części na YouTube), Kryptologia-Wikipedia

RECENZJA „Gwiezdne Wojny — Przebudzenie mocy”

Emilia Kowalska i Mikołaj Dziegiel

Siódma część „Gwiezdných Wojeń” opowiada o przygodach zbieracki złomu Rey i zbuntowanego szturmowca Finna. Mimo, że w szóstej części Imperium zostało pokonane, to zło nie śpi. Tym razem ujawnia się pod postacią Najwyższego Porządku inspirowanego przez Imperium. Jak zawsze do walki o Galaktykę wkraczają rebelianci. Oprócz starych postaci, pojawiają się także nowe.

Finn — były szturmowiec Imperium, którego wydarzenia w jakich uczestniczył zmusiły do zmiany strony. Od teraz jego zadaniem jest znalezienie najlepszego Jedi w galaktyce (Luke Skywalker).

Rey — młoda kobieta która miesz-

ka na pustynnej planecie Jakku. Szuka części technicznych robotów, statków itp. Jej partnerem jest kulistyczny robot BB-8. Rey wkrótce postanowi wstąpić do rebeliantów.

BB-8 — mały, szybki oraz zwinny robot, który towarzyszy Rey. BB-8 jest kulistym robotem astro mechanicznym pomarańczowego koloru.

Kapitan Phasma — należy do Najwyższego Porządku (Imperium). Pod srebrzystą zbroją szturmowca kryje się kobieta, która jest gotowa na wszystko.

Szturmowcy — armia szturmowców składała się na początku z klonów które były szkolone na wodnistej planecie Kamino. Teraz do Imperium

mogą dołączyć również wyszkoleni żołnierze.

Kylo Ren — nowy Sith który stanął na czele Imperium. Kylo Ren posiada czarny płaszcz oraz czerwony miecz świetlny którego używa do zabijania swoich wrogów.

Gwiezdne Wojny 7 są filmem J. J. Abramsa, zostały nakręcone na zlecenie Disney'a, który kupił prawa od Georga Lucasa. Akcja toczy się 30 lat po 6 części.

Film miał swoją premierę w USA 14 grudnia, w Polsce – 18 grudnia. Już w pierwszych tygodniach pobił rekord oglądalności!

Dzięki ciekawej fabule, świetnej grze aktorskiej i wyśmienitym efektom specjalnym z pewnością zbierze wiele nagród.

5 zawodów o których prawdopodobnie nie miałeś pojęcia

Kuba Kaszubski

Tester chrupkości chipsów

Na pewno wielu z was lubi chipsy. Aby były jeszcze smaczniejsze, firmy produkujące tą przekąskę zatrudniają ludzi by testowali chrupkość i kruchość chipsów.

Tester zjeżdżalni wodnych

Jest to praca marzeń dla mnie i na pewno wielu innych osób. Pierwszym testerem firmy "First Choice" był Tommy Lynch. Średnio sze-

ściomiesięczny kontrakt w charakterze testera zapewnia wynagrodzenie w wysokości 32 tys. dolarów i 12 dni w hotelu First Choice.

Projektant sukienek dla lalek Barbie

Niektóre dziewczynki na pewno są bardzo wymagającymi klientkami jeśli chodzi o zakup lalki Barbie. Sukienki muszą więc być cudowne i niepowtarzalne. W tym celu zatrudnia się prawdziwych projektantów

mody żeby ci zaprojektowali śliczne ubranko.

Tester łóżek

Idealna praca dla leniwych. Ich zadaniem jest zaśnieć na danym łóżku i opisanie ich wrażeń na blogu. Zatrudniono takich testerów w hotelach w Wielkiej Brytanii i Finlandii.

Syrena

W kasynie Silverton Casino Lodge w Las Vegas pracują kobiety które przebierają się za syreny i wchodzą do akwarium pływając tam razem z innymi rybami.

KUCHNIA Przepis na owocowe języki

Marysia Cholewa

Kiedy przychodzi zima, musimy pamiętać, aby dobrze się odżywiać i dostarczać organizmowi odpowiednią ilość witamin. Najlepszą przekąską na długie zimowe wieczory będą zapewne "owocowe języki".

Przepolowiony melon. Obrana ze skórki część będzie pyszczykiem jeża.

SKŁADNIKI:

- 1 melon,
- kiść winogron,
- kilka borówek,
- wykałaczki.

SPOSÓB PRZYGOTOWANIA:

Wszystkie owoce należy dokładnie umyć. Melona przekroić na dwie równe części, obieraczką do jarzyn lub nożem obrać 1/4 melona ze skórki. Potem nabijać na wykałaczki winogrona i wbijać je w melonową skórkę. Po 10 minutach języki są gotowe do zjedzenia. Smacznego!

Na fotografii gotowe jeże. Winogrona przymocowane są wykałaczkami imitującymi kolce. Oczy i nosek zrobione są z borówek.

Uwaga! Do zrobienia języków można użyć dowolnych owoców, a miąższ melona wykorzystać do sałatki owocowej.